

ното гнѣздо, или по-често на земята и следъ това го залавя внимателно съ своята извита човка, която е добре нагодена за това, и го поднася въ отбелязаното гнѣздо.

Стопанитѣ на гнѣздото, макаръ и да сѫ забелязали подхвърленото чуждо яйце, търпеливо лежатъ върху яйцата. Най-после се излупватъ пиленца, като нѣколко дена преди другитѣ (10—12 дни следъ като е било снесено) се излупва кукувичото яйце. Отъ него излиза едро пиле, съ голѣма глава, съвсемъ различно отъ другитѣ. Но приемнитѣ му родители не обрѣщатъ на това внимание и съ голѣмо старание го отхранватъ заедно съ своите деца. Голѣмо и лакомо е кукувичето и тѣ се трудятъ съ всички сили да го нахранятъ. Птичето

расте бѣрзо и скоро става почти двойно по-голѣмо отъ родителитѣ си. Като вижда, че храната е малко за всички, то избутва едно подиръ друго малкитѣ пиленца вънъ отъ гнѣздото и остава да се разполага само въ него. А родителитѣ продължаватъ съ все сили да го хранятъ, възлитаватъ и да го защищаватъ отъ хищници, като дори жертвуватъ и себе си, за да го запазятъ.

Когато кукувичето поотрастне, то излита отъ гнѣздото, но още дѣлго време горkitѣ му родители не го напушкатъ и го хранятъ. Малкото кукувиче хвѣрчи на самъ нататъкъ, кѫдето му скимне, а родителитѣ му прехврѣкватъ около него и му носятъ храна.

Но, ще попитате, защо кукувицата не си вие гнѣздо и не отглежда малкитѣ си, а стоварва тази работа на други птици? Казватъ, че кукувицата е бездушна и ленива майка, която захвѣрля децата си на произвола